

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla

Vítáme Vás v Poděbradech!

Divadelní spolek Jiří Vás všechny přivítá v hladomorně. Pokud s sebou nepašujete nějakého zločince, odejdete ve zdraví a navíc s výborným preclíkem od našeho mistra pekaře!

Jaké představení jste viděl/a naposledy a co Vás na něm zaujalo?

Barbora Flídrová
modelka

Jako divačka zbožňuji balet, i když jsem ho v poslední době zanedbávala. Srdeční záležitostí je pro mě Louskáček ztvárněný v Národním divadle. Chodím na něj každoročně, letošní rok nebyl výjimkou.

Eduard Parma ml.
zpěvák, hudební skladatel

Chodím spíš na hudební koncerty nebo tedy když na to přijde, tak na hudební představení. Zrovna nedávno jsem byl na Nové scéně Národního divadla na představení, které bylo zajímavé. Jmenovalo se Sto metronomů a oni těch metronomů chtěli sehnat opravdu sto. Já jsem jim tedy jeden půjčil, a tak si zahrál roli na scéně. Skvělá muzika spojená s baletem a výsledek stál za to.

Karel Richard Marinov
zpěvák

Bydlím teď v Praze, kde je život trochu divotvorný, pro mě je to tam taková vlčí jáma. V divadle jsem proto dlouho nebyl. Naposledy před třemi lety – v divadle Na Palmovce na představení Edith Piaf. Bylo to vynikající. Já totiž miluji postavu Edith Piaf a v tomto ztvárnění jsem nejvíce obdivoval zpívající herce, kteří oboje – hraní i zpívání – dělali s láskou. A když se něco dělá s láskou, je to krásné a magické.

Hana Smejkalová
fotografka Národního divadla

Pro mě je těžké vybrat jedno nejlepší představení, protože já pravidelně vídám většinu představení Národního divadla. Nejraději mám klasickou operu. Ale v poslední době mě zaujala především činohra od autorky Mikové, a to svým režijním pojetím. Toto představení mohu rozhodně doporučit.

Úvodník

Pátek je prvním plnohodnotným dnem festivalu. Ne snad že by čtvrteční program nebyl dost dobrý, to rozhodně nikoliv, ale přece jen včerejší program začínal až pozdě odpoledne. Delegáti a semináristé teprve přijížděli, někteří se sotva stihli aklimatizovat – a už byl večer.

Zato dnes začínáme společně pěkně od rána. Někteří společensky unavení, jiní „jen“ unavení. Ovšem nebude čas na vyspávání, protože kolotoč představení a diskusí se rozjíždí a zpomalí se až o půlnoci. Do té doby stihneme tři představení, tři besedy v kruhu a dokonce čtyři diskusní kluby. Nudit se nebudeme, protože na to jednoduše nebude čas. Všem Vám přeji, aby ten čas plynul co nejpomaleji, abyste si stihli vychutnat každou festivalovou minutu, a aby nám vydržela energie do dalších příjemných dní!

A třeba vám k tomu trochu pomůže krátká „pseudobásnička“. Shakespeare by o ní rozhodně ódy nepěl, ale to ani není jejím účelem.

Ten, kdo má divadlo rád, musí přijet na FEMAD. Ochotníci sedí v kruhu, Poděbradka jde jim k duhu. Mezi nimi profici, avšak také laici. Probírají divadla, která se jim předvedla. Otevřeně, bez skrupulí, kritizují, ba i chválí.

Jakub Charvát,
ředitel festivalu FEMAD

PROGRAM

Pátek 9. září

08.00 – 09.30	Snídaně (M)
08.30 – 08.45	Oficiální vítání souboru Turnovské divadelní studio A. Marek (HŠ)
09.30 – 10.20	Semináře divadelních klubů (U)
10.30 – 11.30	Sam Shepard - Láskou posedlí v provedení Turnovského divadelního studia A. Marek (SD)
11.30 – 13.30	Oběd (M)
13.00 – 13.50	Semináře divadelních klubů (U)
13.50 – 14.05	Oficiální vítání souboru Amadis Brno (HŠ)
14.10 – 15.10	Beseda v kruhu: Sam Shepard – Láskou posedlí (A)
15.15 – 16.15	J. Saunders, L. Brook, A. Ayckbourn, D. Campton, H. Pinter – Smíšené dvouhry v provedení Amadis Brno (SD)
16.30 – 17.20	Semináře divadelních klubů (U)
17.00 – 19.00	Večeře (M)
17.00 – 17.15	Oficiální vítání souboru z DOPADLO z Valašského Meziříčí (HŠ)
18.00 – 19.00	Beseda v kruhu: J. S., L. B., A. Ayckbourn, D. Campton, H. Pinter – Smíšené dvouhry (A)
19.30 – 21.40	Robert Geisler - Propadlo v provedení DS DOPADLO Valašské Meziříčí (SD)
21.45 – 22.35	Semináře divadelních klubů (U)
22.40 – 23.40	Beseda v kruhu: Robert Geisler – Propadlo (A)
00.00 – 01.00	Burčáková loď (L)

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HŠ – hradištila, II. nádvoří, MS – modrý salonek, A – aula, II. nádvoří, DK – divadelní klub, SD – sál divadla, U – učebny, L – výletní loď Král Jiří, ZZ – zámecká zahrada

Múzy & Múzové

Divadelní svět Dany Flídrové

Na minulých festivalech FEMAD jste mohli mezi divadelními představeními (či po nich) obdivovat obrazy, grafiky, divadelní fotografie či nahlédnout do zákulisí práce scénografů. Letos, při kulatém výročí festivalu, se můžete těšit na výstavu, která ty předešlé sjednotí a (ne)směle lze říci, že i završí.

Svět Dany Flídrové

Spojovacím motivem autorky Dany Flídrové je totiž divadlo jako takové. Nejenže letos můžete ve foyeru Divadla Na Kovárně vidět její portréty herců, ale divadelně inspirativní jsou rovněž její malované dřevěné ikony, akvarely, skleněné artefakty, šperky či hravé oděvní návrhy. Nejen na poděbradském festivalu se horem-dolem probírá, zda je divadlo amatérské, neprofesionální či ochotnické. Dana Flídrová je (přes studia u Jiřího Zemana) výtvarný autodidakt. Její práce však určitě amatérskými nenazveme. Natož neprofesionálními. Vůbec ne z hlediska kvality a také nikoliv formálně. Svá díla nikde zadarmo nerozdává! A když už, tak jde o výjimek potvrdzující pravidlo. Sama autorka má úzký vztah k zmiňovanému „amatérskému“

(či neprofesionálnímu?) divadlu. Osobně hrávala několik sezon v takovém souboru, kde se na jevišti objevilo i několik známých novinářů. Dokonce ji na plakát zvčnil sám Kája Saudek! Dana Flídrová se (kdo by to byl řekl?) živí psaním. Je autorkou několika knih o Národním divadle, o Divadle Stavovském či o baletu. Je také spoluautorkou scénáře ojedinělého baletně-výtvarného programu pro Českou televizi, který by se měl na obrazovkách objevit ještě do Vánoc. Píše také básně, aforismy, písňové texty. Možná i proto dostala její expozice název Múzy a Múzové. A aby spojitost s divadlem nebylo málo: Dana Flídrová v divadle pracuje. Dokonce v tom nejznámějším – Národním!

Start FEMADu? Více než dobrý!

Vernisáž výstavy Múzy a Múzové „omámila“ návštěvníky úžasnou atmosférou, kterou dokreslily hudební produkce a módní přehlídka. Akce se mimo jiné zúčastnili herečka Milena Steinmasslová, tanečník a choreograf Vlastimil Harapes, akademický malíř Jan Kunovský,

módní návrhářka Hana Zelenková a fotografka Hana Smejkalová. Všichni z nich pronesli o autorce a jejích dílech pár milých slov. Přihlížející poté nadchnula hudební vložka v podání zpěváka Karla Richarda Marinova. Ten si sednul na schody foyer a osobitým způsobem zazpíval meditační melodii.

Jaká je vaše múza?

Dana Flídrová: Divadlo, se vším všudy. Spojuje pro mě obraz, zvuk, náladu a hudbu. Moc ráda chodím na zkoušky, protože tam nacházím spoustu inspirace, ať už pro psaní nebo malování. Všechno se tam propojuje.

Vlastimil Harapes: Terpsichoré mě pomalu opouští, vzhledem k mému stáří. Má radši mladé, svižné typy. To už mám za sebou. Ale není to jen ona. V divadle jsou potřeba všechny múzy dohromady.

Milena Steinmasslová: Myslím si, že dostat vlastní múzu, to už člověk musí být hodně V.I.P. Do této kategorie jsem se neprobojovala, takže já si své múzy hledám sama a čerpám, kde se čerpat dá. Třeba i u Dany Flídrové. Její umění je součástí mého života a miluji ho. To, že mi před deseti lety vstoupila do života, vnímám jako dar.

Když vás políbí múzy aneb devět božských bytostí

Múzy jsou v řecké mytologii dcery nejvyššího boha Dia a bohyně paměti Mnemosyné. Jsou to bohyně všech (múzikých) umění.

Pro staré Řeky nebyly umělecké výkony básníků, tanečníků a hudebníků jejich dílem, nýbrž pocházely z božské inspirace. Tu básníkovi poskytují múzy, proto se na začátku básně už od Homéra vyzývá Múza.

Hésiodos v 6. století př. n. l. uvádí devět múz s výmluvnými jmény, ale teprve Pausanias o sedm století později jim připisuje jednotlivé umělecké obory:

Kalliopé („s krásným hlasem“) – epické básnictví; mívala voskové tabulky a rydlo

Euterpé („obveselující“) – hudba; zobrazována jako dívka s flétnou

Erató („láskyplná“) – milostná poezie; zobrazována s lyrou v levé ruce a s Erótem

Thaleia („sváteční, kvetoucí“) – veselé básnictví a komedie; mívala divadelní škrabošku a pastýřskou hůl

Terpsichoré („tančící v kruhu“) – tanec; mívala lyru

Kleió („oslavující“) – dějepisectví; mívala svitek rukopisu

Melpomené („zpívající“) – tragédie; mívala tragickou masku a hlavu zdobenou břečťanem

Úrania („nebeská“) – astronomie; mívala globus

Polyhymnia („mnohozpěvná“) – hymnický a sborový zpěv; neměla žádné symboly, bývala zobrazována zahalená a zamyšlená.

Pro současníky jsou dějepisectví a astronomie rozhodně spíše vědy než umění, ale jinak to viděli staří Řekové. Ti naopak výtvarná umění chápali jako řemesla, protože pracovala s hmotným materiálem. Zajímavé jsou také

počty múz, někdy jich bylo uvedeno pouze sedm, jindy dokonce jenom čtyři nebo tři. Někdy se také mluví jenom o Múze, jako by se jednalo o jedinou postavu. V nejstarších textech jsou uváděny tři zcela odlišné Múzy: Meleté – „Pečlivost“, Mnémé – „Paměť“ a Aoidé – „Zpěv“.

Od slova múza se odvozuje jak moderní slovo muzeum jako středisko věd a umění, tak označení pro hudbu v mnoha jazycích, stejně jako české hovorové „muzika“.

(Zdroj: Wikipedie)

Divadelní spolek Nová generace: Dandé

Postřehy z kuloárů čili chilli „hlášky“ z besedy

„Proč hodnej a zlej nemůže být žena?“

„Teď bych pořád dál jen chválil, chválil, protože to musím dělat. Nic jiného nezbývá.“

„Tak jsem jim to ukázal a oni řekli ne. A já řek jo.“

„Režisér je nevěřicně namyšlené pako.“ (režisér)

„Prosím tě a teď si chválil, nebo hanil?“

„Dělat bitku na scéně je strašně těžký. Já to dělala dvakrát a byla to tragédie. Ale tohle byl tanec!“

Divácké výkřiky aneb zaznělo z publika

Můj názor je hodně smíšený. Líbilo se mi to, byly tam příjemné chvíle, ale chvílemi mi to přišlo až moc kýčovitý.

Mě překvapilo, že to bylo smutný i veselý, ale tak jako hodně, že to šlo do extrému. Že to byla jak bláznivá komedie, tak úplně tragédie, ale jako totální.

Opravdu jsem byla překvapená hereckými výkony mužů v hlavních rolích. Téma se mě velice dotklo, dost mě zaujalo. Myslím, že to bylo výborné první představení FEMADu.

Bylo na nich vidět, že jsou divadelně poučení. Moc se mi to líbilo.

Mají hrozně hezké holky v souboru.

Mně se představení moc líbilo. Zvláště ti tři hlavní protagonisté byli dobří. Moc mě to bavilo.

Nečekal jsem od toho nic velkého, takže mě to ani nijak nemohlo zklamat. Líbilo se mi to.

Ono je těžké si udělat názor takhle brzo. Já už jsem nad tím přemýšlela v průběhu. Na začátku bych řekla: umění versus komerce. Když jsem to sledovala dál, tak jsem si říkala, že možná jsou průměrní oba dva. Oba dva bojují se svými problémy a nějak se s nimi vypořádávají.

Filip Müller: „Každý umělec si musí vybrat“

Zakladatel, režisér a herec Divadelního spolku Nová Generace Filip Müller představil na FEMADu komedii Dandé.

Co vás zaujalo na tématu vaší hry?

Autor inscenace Pavel Fiala je mým dlouholetým kamarádem a kolegou. Mám rád komedie a jeho představení na mě zapůsobilo. Předávalo určité sdělení, což pro mě bylo zásadní. Nejde totiž o to, jestli je člověk básník, herec nebo muzikant. Každý umělec je velice citlivý a musí si umět vybírat. Má dvě možnosti. Buď si zvolí to, co ho baví; z toho však většinou nezbohatne. Nebo bude brát každou ptákovinu jako například seriál Ordinance v růžové zahrádě. A tady nastává ten vnitřní rozpor mezi tím, co je správné, co je lepší dělat a také jak to dělat.

Naskytly se během zkoušení nějaké problémy?

Já mám každoročně během zkoušení nějaký problém. Když jsme začínali, tak se pár lidem můj nápad nelíbil a nebyli ochotni se přizpůsobit mé režii. Takže jsem musel vyměnit téměř polovinu ansámblu. Nakonec z toho vznikl nový soubor, který je úplně

funkční a jde nám to velice dobře. Jasně, máme takové klasické problémy se zkouškami. Všichni chodí pozdě, většinou hlavně já. A samozřejmě, když kombinujeme divadlo s prací, není to lehké. Někdy musíme na poslední chvíli třeba přezkoušet dvě hlavní role někým úplně jiným.

Co považujete za největší úspěch této inscenace?

U všech představení, které jsem

viděl je možné říct: můj největší úspěch je to, že jsme se dostali na Hronov, na Poděbrady, a tak podobně. S touto inscenací to tak podle mě není. My jsme se sice dostali do Poděbrad, ale já to neberu vyloženě jako nějaký úspěch. Za úspěch považuju to, když se diváci při našem představení baví, smějí a na konci třeba i uroní slzu.

Váš soubor drží jedno historické prvenství, že?

Ano, jsme první divadelní amatérský soubor, který se hned ve svém prvním roce od založení dostal se svou premiérovou hrou na Jiráskův Hronov.

Vzkázal byste něco lidem, kteří FEMAD organizují nebo jsou jeho hosty?

Chtěl bych všem popřát lepší počasí, aby sem přijelo hodně lidí. A hlavně, aby všichni pochopili, že se amatérské divadlo dělá pro radost, a ne proto, aby nějakí kritici neustále posuzovali, které divadlo je dobré, a které špatné.

VOSTO5 si odbyli poděbradskou premiéru

Divadlo VOSTO5 před pár lety mnozí považovali za senzaci. A nemýlili se. Jejich obliba neklesá a na festivalech, které hojně navštěvují, patří jejich představení k těm nejvyhledávanějším. Publikum si získávají chytrým humorem, bezprostředním kontaktem a překvapivou improvizací. Se svým stanem, který se dle potřeby proměňoval v kavárnu, divadelní arénu i tančírnu, mnohokrát procestovali celou republiku. Například Festival divadel evropských regionů v Hradci Králové, Filmový festival v Karlových Varech, Letní filmovou školu v Uherském Hradišti či Letní Letnou. Jeden zásadní divadelní festival ale dosud nenavštívili. Až do včerejšího večera. Ve čtvrtek si po zahajovacím večeru odbyla „vostopětka“ svou premiéru na poděbradském FEMADu!

Zakládající členové divadla, Ondřej Cihlář a Petr Prokop, přivezli jednu ze svých posledních her: Teatromat. Stejně jako v Kinoautomatu pánu Činčery, Svitáčka a Horníčka na filmovém plátně zasahují do děje Teatromatu diváci, kteří svým rozhodováním ovlivňují vývoj příběhu.

Světové dějiny na pozadí dění Divadelního spolku Jiří

S mírnou nadsázkou jsme se pokusili nalézt historická data, která přinesla důležité světové události a zároveň se tučným písmem zapsala do dějin české ochotnické scény.

Před sto padesáti lety

1861: Itálie je stejně stará jako DS Jiří

Ve stejném roce, kdy pánové Václav Hráský, Hynek Šantl, Bohumil Bouček a pánové z Oberreignerů poslali žádost na CaK místodržitelství do Prahy a obdrželi povolení, aby mohli v Poděbradech vykonávat divadelní ochotnickou činnost, vznikla jedna z největších evropských mocností. Král Viktor Emanuel II. pospojoval několik států na Apeninském poloostrově, a tím vznikla Itálie. Můžeme se jen dohadovat, který spolek má pro Evropu větší kulturní přínos. Divadelnímu spolku Jiří stačily k „uznání suverenity“ dvě kulisy, šatna zakrytá ve výklencích záclonou, aby byla dámská šatna oddělena od pánské, jednoduché kostýmy z papíru a pozláték, kabátce, sukně, papírem polepené meče a dvě paruky. A teď si vezměte, co všechno musela mít pro získání věhlasu Itálie.

16. září 1861 místní nadšenci poprvé uvedly hned dvě hry „Pan Čapek“ a „Roztržiti“, které měly obrovský úspěch a byly několikrát opakovány. Další hra

„Doktor Faust“ se setkala s velikým ohlasem a zajistila spolku popularitu. Bylo vybráno padesát osm zlatých a z toho část dána chudým.

Před sto lety

1911: Všichni tady musí hrát

Stejně jako badatel Hiram Bingham objevuje ruiny inckého města Machu Picchu, mnoho pražských významných herců nachází v roce 1911 cestu do Poděbrad. Mezi ně patří Jindřich Mošna, Vendelín Budil, Eduard Vojan či Marie Hübnarová. Poděbradské divadlo tou dobou dokázalo pojmout až čtyři sta diváků! Rokem 1911 začíná největší rozkvět DS Jiří.

Před padesáti lety

1961: Narodila se Hvězda

Ač tento rok není v kronice spolku zaznamenán příliš obsáhle, stala se v té době jedna velmi významná událost. Po boku obecně známých lidí jako jsou Zuzana Bydžovská, Veronika Žilková, Sergej Fedotov, Rob Stewart a Barack Obama spatřila

Už v útlém dětství bylo jasné, že se členka DS Jiří Helena Pěchová stane slavnou herečkou

poprvé světlo světa jedna z předních hereček současného DS Jiří - Helena Pěchová (roz. Králiková). Paní Pěchová obohatila poděbradské jeviště několika nezapomenutelnými rolemi, ať už jako vychovatelka Věra Claythornová ve hře „Deset malých černoušků“, panna Alžběta v „Králobraní“, madame Pompadoure ve „Fanfánovi Tulipánovi“, Telva v „Jitřní paní“ nebo jako šilená vdova v komedii „Jak vykrást banku“, ve které již hrála v roce 1986 těhotnou Júlíi. Tento rok také uvedl hru „Přilíš štědrý večer“ jeden ze zakladatelů FEMADu – Jan Pavlíček.

Včerejší kvíz:

Krásný mladý herec na snímku byl osmnáctiletý Ladislav Langr v epizodní roli Pěťuškovy v Evženu Oněginovi.

